

Written by - தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

ஊழல் தடுப்பு சட்டம் கருத்தில் எடுக்கப்படவேண்டும் என்பதே இவ் வுரக்கட்டாளின் விருப்பமாகும். ஆனால் அவையவையும் தனித்துறையாக விஸ்தீரணம் கொண்டிருப்பதால், இலக்கியத்தின் மூலக்கூறுகளான கவிதை, சிறுகதை, நாடல், விமர்சனம் ஆகியன மட்டும் இங்கே மூதன் மைப்பட்டுக்கின்றன. ஆயினும் நூல்கள், படப்பாளிகளின் பட்டியலிடும் வலை பிரகஞ்சைபர் வமாக இங்கே தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லவேண்டும்.

ஈழத் தமிழரின் மறேகூலகப் பிரவசேம் கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களாத் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில் இவர்களது புலப்பெயர்வுகளின் நோக்கம் ஒரேதன்மையுடையதாக இருக்கவில்லை. எழுபதுகளில் நாட்டைவிட்டு ஓடியமையின் நோக்கம் அதிகமும் அரசியல் தஞ்சம்பெற்றவர்களினதாக இருந்தது. யுத்தத்தின் ஆரம்பகாலமாக இதைச் சொல்லலாம். பின்னால் சொந்த நாட்டின் இராணுவத்தினதும், போராட்ட இயக்கங்களினதும் வன்முறைககெதிரான பெயர் தலாய் உயிர்பயம் கட்டுவருவதாக இருந்தது. பின்னால் தொண்டிற்சுள்ளிலும் இரண்டாயிரத்திலும் கூடும்ப அங்கத்தவர்களின் ஒன்றிணைவுககான வருகையாக புலப்பெயர்வின் நோக்கம் மாறியது. இதன் மூதல் கட்டத்தில், முகர்வர்கள் மூலமான இரகசியக் கூடியறேலாயும், பிந்திய கட்டத்தில் கூடிப்பெயர் தல் ஓப்புமையாக சட்டவழிமூலமாகவும் இருந்தது.

இந்தப் பெயர்வுகளின் வேறுபாடு கருதப்படவேண்டும். ஏனெனில் இவர்களிடமிருந்து உருவாகிய படப்புகள் இவர்களின் புலப்பெயர்வின் நியாயமாக இருந்தே வந்திருக்கும். இந்த நியதிகளின் அலகுககைக் கட்டவிழ்ப்பதற்கு நமக்கு இன்னும் வாய்ப்புகவைந்திருக்கவில்லை. அப்படியில்லையெனில் மொழியின் கையாளுகதை திறன் கொண்ட இவர்கள் இலக்கியத்தின் நோக்கத்தில் சய்த வன்முறையாக இதத்கைய படப்புககைக் கருதவேண்டும்.

நம்மைப் பொறுத்தவரை புலப்பெயர் தமிழிலக்கியமென்பது எப்போதும் ஈழத்து இலக்கியத்தின் ஒரு பகூதியாகவே இருக்க முடியுமென்று, புலப்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் பற்றிப் பரவலான உரையாடல் இருந்த சமயத்திலிருந்தே இவ் உரக்கட்டாளன் கூறிவந்திருக்கிறான். ஈழத் தமிழிலக்கியமென்பது மொத்த தமிழிலக்கியத்தின் ஒரு பகூதியாகவே இருக்க முடியுமென்பது இதன் இன்னொரு மூகம்.

இதத்கையதொரு தொடர்ப்பாடு, இலக்கியத்தின் தன்மையிலும் உள்ள தொடர்ப்பாடாக இயங்கப் பெருவாய்ப்பிருக்கிறது. நாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துள்ள இந்த விடயத்திலும் அவ்வாறான ஒரு தொடர்ப்பாடை எதிர்பார்ப்பது சாததியமே. ஆனாலும் நிலமும், வாழ்வும், வாழ்வு ஏற்படும் திய மனநிலகைளும், அந்த மனநிலகைள்கு இயபாக வளர்ந்துவரும் கருதுகோள்களும், நம்பிக்கைகளும், அறங்களும் இலக்கியத்தில் பிரதிபலிப்பது தவிர்க்க முடியாதது என்ற உண்மையையும் இந்த இடத்தில் பொறுத்திக் கொண்டோர் பார்த்தால், நியாயமாகவே புலப்பெயர்ந்த இலக்கியத்தில் மிகவித்தியாசமான போக்கும், பாய்ச்சலும் நிகழ்ந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் உண்மையில் இந்த நிலமை உருவாகியிருக்கிறதா?

விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியினால் மிகக் கட்டிற்சுக்கமாக நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும் உலகப் பரப்பில், தாய்நிலத்தோடூள்ள ஊடகத்

Written by - தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

விரும்புகிறேன்.

ஒரு தசாப்த காலத்துக்கு முன்பாக, ஆங்கிலத்தில் எழுதும் பல்வற்றோர் நாட்களிலுமிருந்து புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் தம்மை Exile writers என்றே குறிப்பிட்டு வந்தனர். அவர்களது படபுகளும் Exile Literature எனக் குறிப்பிடப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இப்போது அவர்கள் குறிப்பாக சலமான் ரு~;டி, பாரதி முகர்ஜி போன்றோர், தம்மை migrate writers எனவழைக்கிறார்கள். அவர்களது இலக்கியமும் migrate literature எனவழைக்கப்படுகிறது.

எக்ஸலை என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான வரவிலக்கணம், ஒரு நிர்ப்பந்தத்தில் நாடா நீங்குதலையே குறிப்பிடுகின்றது. migrant என்பவர் விருப்பக்குடியறையாவார். I don't exist in this country, not as a writer, a citizen, nor human being. I don't feel that I belong anywhere not since my roots were torn from the ground என Samir Naggash கற்றுவதுபோன்ற கதறல் அவரது படபுகில் சாத்தியமே இல்லை.

ஆக புலம்பெயர் தமிழிலக்கியம் என்பதவிட தமிழ்க் குடியறிகளின் தமிழ் அல்லது ஆங்கில இலக்கியம் என குறிக்கப்படுவதே வெகுவிரவில் உருவாகக்கூடிய சமூகநிலையென நம்பக்கமாத் தோன்றுகிறது.

இலக்கிய வகைகளைச் சமூகநிலைமைக்கும், காலத்தின் தவேகைக்கும் ஏற்ப தோன்றுபவை என்ற மாரக் சிய விதி முக்கியமானது. இலக்கியத்தின் தரத்தபைப்பகுத்தறிய மாரக் சிய விதிகள் எவ்வளவுக்கு முத்தன்மையற்றனவோ, அவ்வளவுக்கு இலக்கியத்தில் வளர்ச்சியினதும், வகைமைகளின் தோற்றத்தயும் கண்டறிய அது அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதில் எள்ளவும் சந்தகேம் இல்லை.

அச்சியந்திரம் தோன்றியிராவிட்டால், நவீன கவிதயையும், உரைநடயையும் எந்த மொழியிலும் இல்லை. இந்த மயெம்மை மாரக் சீய விதிகளின் மயெம்மை கண்டடயைப்பட்டதுதான். சமூக மாற்றத்தினது விளவை அதன் இலக்கியத்திலும் தோன்றுகிறது என்பதும் பலரது கருத்தநிலைமைக்கும் இயபைான முடிவாகவே கண்டடயைப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்ச் சமூகநிலையில் நிலமானய சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியின் அம்சமாகவே காவிய காலம் தோன்றியது என்பதும், இக்காலகட்டத்தில் போற்றத்தும், அது காரணமான பொருளாதார வளர்ச்சியினதும் சமூகநிலைமைத் தகவமைப்பே, சமூகநிலைமை இலக்கிய வரலாற்றில் பெயர்பெற்றிருக்கும் அக்காலகட்டம் கம்ப ராமாயணம் போன்ற பெரும் காவியங்கள் தோன்றக் காரணமாயிற்று என்ற பரோசிரியர் க.கலைசபதியின் முடிவிலும் மாறுபாடில்லை.

முதலாளித்துவம் மூதிர்ந்த நிலமையிலும், ஏகாதிபத்தியத்தின் கற்றுகள் வளவற்றோ வடிவங்களில் தோன்றியுமிருக்கும் இன்றைய இருபத்தோராம் நற்றாண்டின் முதலிரை தசாப்தக் காலகட்டங்களிலும், அக்காலகட்டத்துக்கு அமைவான ஆக்கங்களே ஆங்கில மொழியிலான இலக்கியங்களில் தோன்றின என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும். முதலாளித்துவ தொழிலாளித்துவ எதிர்நிலைகளின் மதேதல், உணர்வு வெளிப்பாடுகள், சமூக மாற்றம் என்பன இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. கூற்றவியலாளர், ஒருபாலினர், பணிகள்; என்ற பிரிவுகளில் மிகமுன்னற்றமான கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. இவையெதுவாமே தமிழ் பிரகஞயைபெரிதாக அசகைகவில்லை. அசதைத்தறகான எந்தத் தயமும் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தில் சரி, புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழிலக்கியத்தில் சரி இல்லை. மாற்றுக்குரல்களாக சில அடயைாளங்கள் காணப்படுவது மட்டுமே உண்டு.

Written by - தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

இந்த மூன்று நிலைமைகளை மனங்கொண்டுதான் நாம் மலேகே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தலைப்பிலான விடயத்தை அணுகவேண்டும்.

ஐந்தாம் பகுதி

இந்நிலையில், நாம் ஆய்வுக்குட்படுத்தியிருக்கும் இவ்விருபுலங்களிலும் மிகக் கடுமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாகக் கருதப்படும் கவிதைத் துறைக்கு மூதலில் நகரலாம்.

புலம்பெயர்ந்த நாட்களில் தோன்றிய முக்கியமான கவிஞர்களாக (இரண்டாம் தலைமுறையினரில் சரேக் கட்டிய சரேன், சண்முகம் சிவலிங்கம், வ.ஐ.ச.ஐயெபாலன், கி.பி.அரவிந்தன் போன்றோரைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால்) சமீபியன் (கடலைவிட்டுப் போன மீன் குஞ்சுகள்), திருமாவளவன் (பனிவயல் உழவு, அஃதே இரவு அஃதே பகல்), றஞ்சினி (றஞ்சினி கவிதைகள்), இளங்கோ (நாடற்றவனின் குறிப்புகள்), பாண்பாரதி (பிறத்தியாளர்), அருந்ததி (இரண்டாவது பிறப்பு), பிரதீபா தில்லநாதன் (தனிக் கவிதைகள்), தானயா (தனிக் கவிதைகள்), மு.புஷ்பராஜன் (மீண்டும் வரும் நாட்கள்), மாதாமலை (ஓற்றைச் சிலம்பு), பண்ணியா (என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்பு வலை), ஆழியாளர் (துவிதம்), தமிழ்நதி (சுரியன் தனித்தலையும் பகல்) போன்றவர்களைக் குறிப்பிட முடியும்.

இந்த அத்தனை கவிஞர்களது படபைப்புகளிலும் உள்ள ஓட்டுமொத்தமான உணர்வு நாட்டை; பிரிந்தமையும் உறவுகளினதும் இளம்பரவதது நண்பர்களதை பிரிந்து வந்தமையுமாகவே இருந்திருக்கிறது. பல கவிஞர்களது கவிதைகளில் பரெந்தசீயவாதத்துக்கு இரையான தமிழ்ச்; சமுதாயத்தின் அவலம் எடுத்துச் சொல்லப்படுவதாக இருக்கிறது. நடந்த உள்நாட்டு யுத்தத்தின் நியாய அநியாயங்களதை பல கவிஞர்களும் தான் பசீயிருந்தனர். தமயந்திமற்றும் பாண்பாரதி போன்றோரின் குரலிலுள்ள மூரண எதிர்ப்பு தமிழ்க் கவிதையில் புதிதாகத் தொடங்கியிருக்கும் அரசியல் எதிர்க்குரலின் தொடர்ச்சி.

இதேபோல, ஈழத்தில் அஸ்வகோஸ் (வனத்தின் அழைப்பு), பா.அகிலன் (மண்பட்டினம்), ஆத்மா (மிக அதிகாலநீல இருளில்), கருணாகரன் (பலிஆடு), காப்டன் மாலதி (தனிக் கவிதைகள்), றஷ்மி (காவுகொள்ளப்பட்ட வாழ்வு மூதலாய கவிதைகள்), நவாஸ் சௌபி (எனது நிலத்தின் பயங்கரம்), இளைய அப்துல்லா (பிணம்தின்னும் தசேம்), சலெவி-சிவரமணி (சலெவி-சிவரமணி கவிதைகள், நிழல் வளையீடு), ஊர்வசி (புதுசுவில்);; வளையானவையுட்பட்ட பல தனிக் கவிதைகள்), ஹம்சத்வனி (அக்கரகைப்புப் போன அம்மாவாக்கு), தீபச்சலெவன் (ஆட்களற்ற நகரத்ததைத் தின்ற மிருகம்), பஹீமா ஜகான் (ஆதித்தயர்), அனார் (ஓவியம் வரையாத தபிரிகை), சோலகைகிளி (காகம் கலதை தகனவு) போன்றோர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களது பாடப்பொருள்கள் யுத்த அநரத்தங்களும், மரணங்களும், நியாயமற்ற இனப்படுகொலைகளும், தனிமனித சூதந்திர மறப்புகளும் என்றவையாக இருந்தன. மரணம் பரெவிரல் மூனையிலிருந்து ஓவ்வொரு பயணத்தையும் வாழ்வுக்கான ஓவ்வொரு எத்தனிப்பையும் அச்சுறுத்திக் கொண்டு இருந்தமையே ஈழத் தமிழ்க் கவிதைகளின் பொதுப்; பாடப்பொருள்

Written by - தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

கதகைக் கருக்களும் பெரும்பாலும் போரின கொடும்பையும், மக்களின் அவலமும், அநியாயங்களின் நெருக்கதல்களில் அழிந்துபோகும் தனிமனிதர்களின் நிர்க்கதியாகவமே இருந்துகின்றன. நந்தினி சவேயரின கதகைகள் கட்டமைப்புக் கொண்டவையெனினும், கடந்த கால நினையுகளின் மீட்சியாகவே இருப்பதைச் சொல்லவேண்டும். ஒருவகையில் தாய்நிலத்திலிருந்து வளிவந்த புலம்பெயர்ந்த ஒருவரின் மனவோட்டங்களாகவே அவை தனெட்டன.

ம.பொ.வ. இங்கு குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டும். மார்க்சியம் அல்லாத ஈழத்துக்கே தனித்துவமான இன்னொரு சிந்தனை முறைமைகளை நின்ற தனது சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளவர் இவர். பரிசோதனைகளாக பல கதைகள் முடிந்தபடியிருப்பினும் கலதை தரம் வாய்ந்தவையாக சில கதைகள் இவரது 'முடிந்தபடியான தசையாடல்' பற்றிய கதை தொகுப்பில் உள்ளன.

இவ்வாறு இவ்விரண்டு தளங்களிலும் குறிப்பிடக்கூடிய சிறுகதைத் தொகுப்புகள் தோன்றியிருப்பினும், உச்சம்பெறக் கூடிய சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பாக, உதாரணமாகச் சொல்வதெனில் முனிசா ~ம் சியின் யுனெவா நறுமூசுடன் ஊயப்பெற்ற இரக ~ந்த ஜலீலின் **And the World Changed, Neither Night Nor Day** போன்ற பாகிஸ்தானிய புலம்பெயர்ந்த பணிகளின் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் போல நாம் பெறும்பட்ட எதுவம்தோன் இல்லாதிருக்கிறது.

நாவல்களில் நரசுத்தியின் 'கொரில்லா', 'ம', இவ்வூரகை கட்டாளனின் 'கனவூச்சிறை', மற்றும் 'கதாக்காலம்', விமல்குழந்தைவேலுவின் 'கசகறணம்' போன்றவை பசேபட்ட படைப்புகள்.

கொரில்லாவில் கதைகளம் இலங்கையாகவும், கதாபாத்திரம் புகலிடம் கொண்டிருந்த இடம் பிரான்சாகவும் இருக்கும். கனவூச்சிறையில் இலங்கை, இந்தியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, கனடா என அகதிகளாய் அந்நாவலின் கதாபாத்திரங்கள் அடைபட்ட நாட்களில் லாம் வந்திருக்கும். ஆனால் கசகறணம் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின்கை கதைகளமாகக் கொண்டது.

சயந்தனின் 'ஆறாவது' நாவல் பலஹீனமான சில அம்சங்களகை கொண்டிருப்பினும், அது பசேய பொருள் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தில் புதியது. ஒரு கடற்பயணக் கதையாடக யுத்தகால வாழ்வின் பெரும்பகுதி அதில் சொல்லப்பட்டது.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை நாவலிலக்கியம் பெரும்பசேபொருளாக எப்போதும் இருக்கவில்லை. முக்கியமான படைப்புகள் எனப்படக்கூடியவை வகை[ன ஊடகங்கள் வழியாக வளிவந்தவையே. அண்மகை காலத்தில் வளிவந்த 'லோமியா' நாவல் குறிப்பிடக்கூடிய முயற்சி. ரொமானரிச பாணியில் மிகை உணர்ச்சிகளும், தீர்த்திருப்பங்களும் எழுதப்பட்டதில் அது அடையாளம் திருக்கவேண்டிய இடம் தவறிப்போனதாகச் சொல்லலாம். அங்கு பிரசுர, அச்சாகக் வசதிகளின்மை நாவலிலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு முட்டைக் கட்டையாகவே காலகாலமாகவும் இருந்துவருவதைக் குறிப்பிடவேண்டும். யுத்தகாலத்தில் சில படைப்புகள் கையச்சு இயந்திரத்தில் கொப்பித்தாளில் அச்சேற்றப்பட்டமையை இப்போது நினகைக் முடிகிறது.

கருதப்பட்டிருக்கும் பொருளளவில் இவ்வூரகை கட்டுக்குப் பொறுத்தமற்றதாயினும்,

Written by -தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

புகலிட நாவல் என வருகையில் காஞ்சனா தாமதோதரனின் 'மரகதத் தீ வு' நாவலகைக் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியாது. அதற்கு அதனளவிலான முக்கியத்துவமும் உண்டு. 2009இல் வெளிவந்த நூல் அது. ஸியர்ரா நவோடா, உறவுச் சங்கிலிகள், ஓர் அமெரிக்க நடுஞ்சாலபயணம், கப்பாவுக்குப் போன கயிப அமெரிக்கர்கள், மரகதத் தீ வு ஆகிய ஐந்து நுடிய கதைகளைக் கொண்ட சிறிய நூல் அது.

வறோவறோ பண்பாட்டுப் பின்னணிகளில் சொந்தநாடு, காதல் போன்ற அதிஉன்னத விஷயங்களை வாழ்வின் எழிலும், மனத்தின் நொய்மைகளும் சிறிய, நாவலின் வீறுகள் அடங்க எழுதப்பட்ட குறுநாவல்கள் அவை. அந்த ஐந்து கதைகளையும் தனித்தனியான ஐந்து நாவல்களாகவே என்னால் காணமுடிந்தது. புலம்பெயர்ந்த ஒருவரின் அல்லது குடியிறி ஒருவரின் பார்வை கலாச்சார விடயங்களில் எவ்வாறு புனர்நிர்மாணம் பெற்று விகசித்தழுகிறது என்பதற்கு உதாரணமாகக் கபியவை காஞ்சனா தாமதோதரனது அந்த எழுத்துக்கள்.

இதற்கு மாறாக ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கள் இன்னமும் ஈழம், பயணப் பாதை இடர்கள் என தொடர்ந்துகொண்டிருப்பது இலக்கிய விடயத்தில் மொத்தத் தமிழ்ப் பரப்பில் பின்தங்கியிருப்பதாகவே இந்த உரகைக் கட்டாளனால் கருத முடிகிறது.

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்

இவ்வாறு இரண்டு புலங்களிலுமே ஆகச் சிறந்த படபைப்புகள் தோன்றாமகைக் குரிய காரணங்களை ஓரளவுக்கனேும் அலசுவது இவ்வூரகைக் கட்டின் முடிவாக அமவைது நன்மையகும்.

பார்த்தல், வாசிப்பு, மற்றும் படிப்பு என்ற இந்த மூன்று சொற்கள் குறித்தும் அசசுலகை அறிவார்த்தத்துக் குரிய ஊடகமாகக் கொண்டோரிடயே செயற்படும் தன்மையை ஒருமுறை பார்த்தல் நன்றின நினகை கிறனே.

புழங்கு மொழியில் பத்திரிகையை நாம் பார்க்கவே செய்கிறோம். இந்த பார்த்தல் என்பது ஆங்கிலத்தில் **Browsing** என்ற சொல்லுக்கு இணையானதாகக் கொள்ளமுடியும். **Readfitfully** என்பதும் இதுதான். மமேபுல் மயேதல் என்பதுபோன்ற வாசிப்புப் பணியை இது செய்கிறது. வாசிப்பு என்பதை புனகைகளை வாகிப்புப் பணியையும், படித்தல் என்பது கல்விசார்ந்த நூல்களின் அறிதல் பணியையும் புரிவதாகத்தான் அறிவுலகம் இதுவரை ஒப்புக்கொண்டு வந்திருக்கிறது.

ஆனால் வாசிப்பு, மற்றும் படிப்புப் பணிகளை நாம் பார்த்தல் என்ற மமேபோக்கான பத்திரிகைச் செய்திக் கிரகிப்பானதாக மறே கொள்ளும்போது பிரதியுள் நுழைதல் என்பது சாததியமின் மயாகி ஒரு வெளி உருவாகிவிடுகிறது. இதற்கே நாம் புகுந்துள்ள உலகில் பலபரோக்கு நரேமற்று இருந்துவிடுகிறதென்பது துக்ககரமான விடயம்.

அடுத்ததாக, நமக்குள் இருக்கும் சித்தாந்த வறுமையைக் குறிப்பிடவணண்டும். மிக ஆரோக்கியமான தமிழ்ச் சிந்தனை மரபொன்று சங்ககாலம் முதல் இருந்து வந்ததாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக் கிறார்கள். ஆனால் அது இடகை காலத்தில் பலவறோ வறேறு

